บทคัดย่อ

ประเทศไทยในฐานะเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 การออก กฎหมายภายในเพื่ออนุวัติการรองรับพันธกรณีตามสนธิสัญญา รวมทั้งการปฏิบัติตามบทบัญญัติเป็นสิ่งจำเป็น บางข้อบทของอนุสัญญาฯ ค.ศ. 1982 มิได้สมบูรณ์ในตนเอง แต่ต้องอาศัยข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น เพื่อ ขยายความในข้อบทนั้นๆ นักวิจัยพบว่ามี 90 ข้อบทที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น และ ลักษณะของความสัมพันธ์มีได้สี่ลักษณะ ประเทศไทยจะต้องดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีที่แตกต่างกัน ออกไปในสี่ลักษณะ ดังนี้

ข้อบทลักษณะแรก เป็นข้อบทที่อ้างอิงหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานระหว่างประเทศที่ปรากฏในข้อตกลง ระหว่างประเทศ หรือข้อมติของที่ประชุม หรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ข้อบทประเภทนี้ ประเทศไทยจะต้องออกกฎหมายหรือมาตรการให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ

ข้อบทลักษณะที่สอง เป็นข้อบทที่รัฐสมาชิกอาศัยรายละเอียดจากข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อ กำหนดกรอบและสาระในการอนุวัติการ ประเทศไทยจะต้องพิจารณาข้อบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ประเทศ ไทยไม่ได้เป็นภาคีสมาชิกของข้อตกลง โดยอาจเลือกและหยิบข้อบทที่ประสงค์จะนำมาประกอบการออก กฎหมายภายในที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า "Pick and Choose" ข้อบทเพื่อประกอบการอนุวัติการ

ข้อบทลักษณะที่สาม เป็นข้อบทที่ให้รัฐภาคีสมาชิกร่วมมือกันในการร่วมมือด้านต่างๆ รวมถึงการออก กฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ประเทศไทยควรตรวจสอบความร่วมมือต่างๆโดยเฉพาะในระดับภูมิภาค

ข้อบทลักษณะที่สี่ เป็นข้อบทที่ให้อำนาจองค์กรที่เกี่ยวข้องในการออกกฎเกณฑ์ ประเทศไทยควรเข้า ร่วมในองค์กรนั้นๆเพื่อมีส่วนร่วมในการยกร่างกฎเกณฑ์ดังกล่าว

Abstract

As a member of the Convention on the Law of the Sea 1982, it is required for Thailand to implement all obligations as set forth in the Convention. However, this research finds that there are approximately unimplementable 90 provisions, which requisite to be clarified by other Convention and international organization resolutions. The aforementioned provisions can be divided into 4 categories.

The first of which is a provision that requires reference from international standard and resolutions adopted under the auspices of the competent international organizations. For implementing the provision in this category, it is necessary for Thailand to stipulate domestic law in conformity with such standards and resolutions.

The second is a provision that state member requires some details, or picks and chooses in case of a non-member of the Convention, in proceeding an implementation and completing substance of the concerned subject matters.

The third is a provision that imposes state member to corporate with other state members in adopting relevant international rules, or establish center for such corporation in regional and sub-regional levels.

The fourth is a provision that empowers an organ under the Convention to adopt regulation required for its function.

To precisely implement the Convention, it is necessary to thoroughly understand the differences between these 4 categories.